

Hal-szállítmányok

Híres a szegedi halászlé, jó ízu, ha otthon készül, szívesen fogyasztják vendéglőkben, halászcárdákban is, de még „halászléckocka” formájában is közkedvelt lett. Naponta 180—200 mázsa halat — pontyot, harcsát, amúrt — szállítanak a tárolóbárkákba, s el is fogy valamennyi. Fehér-tóról, Felgyőről szállítják ide teherautóval nagy részét a paprikafeldolgozó vállalat és a konzervgyár vásárolja meg. Képvisele: Nagy kosarakban viszik a halat a teherautóról a bárkába.

Somogyi Károlyné felvétele

Szövetkezeti kereskedelem

Az ország 585 fogyasztási szövetkezete jól szolgálta a tagság, a lakosság és a népgazdaság érdekeit; javulóban a kenyér-, a tej- és tejtermék-, a hús-, a zöldség- és gyümölcsellátás, bővül a kereskedelmi és egyéb szolgáltatások köre; egyre jobban érvényesül az 1,6 milliós tagság érdekeltsége — állapította meg dr. Molnár Friegyes, a SZÖVOSZ elnöke hétfői sajtótájékoztatóján. (MTI)

Sándorfalva első kiállítása

Távoli időkét átfogó emlékeztet se tud példát rá, hogy Sándorfalván valaha is rendeztek volna képzőművészeti kiállítást. Korábbi évek vázrajzai csak növeli az első rangját. Vasárnap délelőtt olyan két festő és egy szobrász közös kiállítását nyitotta meg dr. Juhász Antal, akik ma is kötődnek a faluhoz.

Ha gyermekkorára gondol, Erdélyt festi ugyan Bod Árpád, de 42 évig Sándorfalvának volt az orvosa, és itt él ma is. Műkedvelő festőnek mondhatná a könnyelmű ítélet, ha képein első látásra nem árulkodna érett szenvedély. Mással is megeshet, hogy 12 éves korában már ecset van kezében, de aki 78 évesen se tette még le, bár nyilvános kiállításon egyetlenegyszer, későn indult nyugdíjának első évében szerepelt csupán, külön tisztelet érdemel. Onarckép, Szőke víze a Tiszának, Földosztás, vagy Május Gyergyóban című képei egyértelműen jelzik, hogy a festés soha nem passzió nála, csöndes fényű házi mécses szakadatlan lobogása inkább.

A kilenc szoborral és tíz plakéttal szereplő Kelemen Kristófot viszont éppen gyermekkor, fiatal éveik kötik Sándorfalvához. Egy korai Petőfi-szobor (1948-ból) és a falu közepén álló Határnézője hirdeti kapcsolatát, és az a szándék, hogy március 15-én újabb Petőfi-ját avatja föl a falu. A realizmus útjait járja, minden szobra, a Vulkanizáló teljes alakú figuráján kívül, valamennyi portré.

Hangszere szép szaváról ismertük eddig Budai Sándort, most képeivel állt elő. Kiállító társaitól abban is különbözik, hogy élete delén átlépte, már a népművészet citerás mestereként rajzolta és festette képeit. Paraszt-festők nyomába lépett, stílus, képeinek tisztasága — szeretnénk elkerülni a műértők körében hangoztatott „naiv” szót — e hagyományok követését sugallja. El-

Emlékbizottság Szegeden könyvnyomtatásunk évfordulójára

Jövőre, 1973-ban lesz 500 esztendeje, hogy Hess András budai nyomdájában elkészült az első Magyarországon nyomtatott könyv, a Chronica Hungarorum. Az évforduló méltó megünneplésének előkészítésére a közelmúltban Ilku Pál művelődési miniszter elnöklésével emlékbizottság alakult, s megvitatták a tervezett ünnepsorozatot irányelveit is. A magyar könyvnyomtatás 500. évfordulójának ünnep-

lése a hazai könyvkultúra szocialista szellemű fejlesztését és múltjának jobb megismerését célozza.

Tegnap Szegeden, a Csongrád megyei tanács épületében a tanács művelődési osztálya szervezte meg azt a megbeszélést, melyen a megye legfontosabb művelődési ügynökségeinek képviselői vettek részt, s melyen — az évforduló előkészítésére — megalakították a helyi emlékbizottságot.

A tegnapi megbeszélés résztvevői vázolták elképzeléseiket, és megállapították a jövő évre szóló konkrét feladatokat is. A tervezett könyvkiállításokról, szakmai konferenciáról és tanulmánypályázatról megrendezésük, illetve kiírásuk idején majd lapunkban. A megbeszélés résztvevői olyan kérdésekkel is foglalkoztak, melyek ugyan nem kötődnek feltétlenül az évfordulóhoz, jelentőségük mindenkor aktuálissá teszi őket, viszont az 500. évforduló még inkább hangsúlyozza fontosságukat. Szó volt ugyanis annak a lehetőségéről: a megyei művelődési és társadalmi szervezetek hogyan támogathatják még inkább a tanyai, falusi könyvtárakat, és hogyan lehetne jövőre még fokozottabbá tenni az olvasás propagandáját.

H. D.

Jogtalanul felvett több százezer forint

Lapunk szombati számában Adja, veszi címmel cikket közöltünk arról, hogy Nagy József, akinek bejelentett lakása Szeged, Faragó u. 13. szám alatt van, hogyan „ügyeskedik” házzal, telekkel. A többi között megírtuk, hogy házingatlanára, a Szivárvány utca 13/A számú telekre lakásépítő és fenntartó szövetkezetet akar szervezni. E leendő szövetkezés alakuló közgyűlését vasárnap délelőtt tartották meg — eredménytelenül — a ME-SZÖV Deák Ferenc utcai klubjában. A napirend előterjesztette és a tanácskozási eredménytelenül — a ME-SZÖV Deák Ferenc utcai klubjában. A napirend előterjesztette és a tanácskozási eredménytelenül — a ME-SZÖV Deák Ferenc utcai klubjában. A napirend előterjesztette és a tanácskozási eredménytelenül — a ME-SZÖV Deák Ferenc utcai klubjában.

A tanácskozás elején nyilvánvalóvá vált, hogy a résztvevők közül kik állnak tulajdonszerzési korlátozás alatt, köztük Nagy József, a felesége és nevelt lánya is. Kiderült, hogy a Szivárvány utca 13. számú telekre tervezett négyszintes épületnek nincs még kivitelezője, csak egy halvány ígéret, hogy a megépítést a Szőregi Építő

Ksz esetleg vállalja, ha kap egy okleveles építésmérnököt. Nagy József a közgyűlésen úgy nyilatkozott, hogy január elsejével egy általa megnevezett építésmérnök munkába lép az előbbi ksz-nél.

Az alakuló közgyűlésen nem jött létre lakásépítő és fenntartó szövetkezet. Nagy József szervezésében, mert nem volt együtt a szövetkezőknek kétharmada, sőt a tanácskozás végén a jelenlevők közül többen is kiléptek, és kérték vissza eddig befizetett pénzüket. Ekkor a pénzkiszámlázással megbízott pénztáros arról tájékoztatta a szövetkezőket, hogy az eddig összesen befizetett 720 ezer forintból mindössze ötvenegynéhány ezer forint felett rendelkezik, mert Nagy Józsefnek kifizették a házingatlan felbecsült értéke szerinti összeget, illetve a többi pénzt a bontási munkálatok és egyéb kifizetések emésztették fel.

Ez a bejelentés — enyhén szólva — nem tetszett a jelenlevőknek, mert

Szeged közoktatási intézményeiben lezajlottak a pártszervezetek taggyűlései, a tantestületek megtartották a nevelési értekezleteket. A város pedagógusai megismerkedtek az MSZMP Központi Bizottsága június 14—15-i ülésének anyagával, mely részletesen elemezte az állami oktatás helyzetét és megjelölte a fejlesztéssel kapcsolatos feladatokat. Az iskolák többségében az ismertetésen túlmenően alaposan elemezték a helyzetet, s az állásfoglalás szerint meghatározták legközelebbi tennivalóikat. A következő hétköznapi feladata a határozat maradéktalan megvalósítása, a szocialista társadalom gazdasági, politikai érdekeivel összhangban. Kevésbé látványos munka ez, mely magas színvonalú eszmélet, pedagógiai tisztázottságot, kifogástalan szakmai felkészültséget kíván a nevelőktől. Ezzel összefüggésben szükségesnek tartjuk három szempontot felhívni a figyelmet.

A Központi Bizottság júniusi határozata szervesen illeszkedik abba a nagy kulturális átalakulási folyamatba, amely a felszabadulás után kezdetét vette hazánkban. Az úgynevezett kulturális forradalom legáltalánosabb célja a kultúra és a legcélszerűbb néptömegek szoros kapcsolatának megteremtése. E folyamatban a közoktatás szerepe rendkívül fontos, ezért a párt kulturpolitikáján belül mindig nagy figyelmet fordított a közoktatás fejlesztésére. Így jött létre hazánkban egy szerkezetében korszerűbb közoktatási intézményrendszer, mely szélesre tárta kapuit a dolgozó osztályok gyermekei előtt. A további fejlesztés irányát az 1961. III. törvény, majd a párt 1965-ös állásfoglalása határozta meg. A népgazdaság dinamikus fejlődése a szocialista társadalom igényei és nem utolsósorban a tudományok világszerte felgyorsult fejlődése megkívánja a reformokat, korrekciókat. Ebbe a sorba illeszkedik be a júniusi határozat. Ezeket a nagy jelentőségű lépéseket egységbe foglalva kaptuk meg a szocialista közoktatáspolitikai fő vonalát.

Szükséges ezt elmondani, mert nem ritka az olyan szemléletmód, amely az egészről kiszakít egy mozzanatot, egy részt, és ennek alapján mond véleményt. Az ilyen antidialektikus felfogás nem értheti meg a koncepciót, s alkalmas arra, hogy a hibákat felnagyítsa,

eltorzítva ezzel a lényeges összefüggéseket.

A másik szempont a feladatok reális értelmezésére kívánja felhívni a figyelmet. A határozat gondolatköreit még igen sokszor össze kell vetni a helyi adottságokkal, lehetőségekkel. Nem szabad arról sem megfeledkezni, hogy Szeged a délkelet-magyarországi régió kulturális centruma lényegesen jobb adottságokkal rendelkezik, mint a kisebb városok, de ennek megfelelően felelőssége is differenciáltabb. Ezenkívül jól kell látni a következőket:

A megvalósítandó feladatokat a határozat különböző időtávokra osztja el. Feltehetőleg mindenkiets, a kapadok csak árt az ügynek. A közoktatás területén hosszabb folyamatokkal kell számolni. Hozzátezzük persze, hogy a kényelmesség legalább olyan mértékben árt az ügynek, mint a kapkodás.

A határozat joggal mutat rá a tartalmi változtatások időszerűségére. A tantervi anyag tartalmi korszerűsítése azonban csak egymással szervesen összefüggő központi direktívák alapján valósítható meg.

A Központi Bizottság célkitűzései természetesen a művelődési kormányzat rendelkezései és a helyi (az esetek többségében iskolán belüli) kezdeményezések találkozásánál a jövőben színtereket teremtenek a munkaerő újra

Az oktatott anyag tartalmi korszerűsítése csak úgy lesz teljes és maradandó értékű, ha korszerű, nagy hatásfokú és a szülői házzal is jobban összehangolt neveléssel kapcsolódik egybe.

A Központi Bizottság határozata az állami oktatás rendszerét összefüggő egységként fogja át, az általános iskolára, a szakközépiskolára és a szakmunkásképzés ügyére összpontosítva a legnagyobb figyelmet. Helyes, ha az intézmények saját feladataikkal igen részletesen foglalkoznak. A határozatot mégis az egész és a rész dialektikus összefüggéseinek szem előtt tartásával tanulmányozzák a jövőben is, ügyelve arra, hogy munkájuk kapcsolódik más intézménytípusokéhoz.

Szeretnénk mindenkit óvni oly szemléletmódtól, amely csupán az anyagi feltételek javulásától vár eredményt, de tudjuk, hogy erre is igen nagy szükség van.

A nagy horderejű feladatokat csak alkotó fantáziával lehet tökéletesen megvalósítani. Helyénvaló tehát nagyobb perspektívában szemlélni az oktatás-nevelés kérdéseit, a munkát és eredményeit, amelyet a szocialista társadalom joggal elvár a nevelőktől. Így érkezünk el a bevezetőben említett harmadik gondolathoz. Az MSZMP X. kongresszusa a szocializmus magasabb szinten történő építéséről szól. Ezt az általános jellegű feladat-meghatározást értelmeznünk kell az iskolai tennivalók szerint is. Szerinte a világon, így hazánkban is — az egyes országok fejlettségi szintjének megfelelően — kibontakozik a tudományos-technikai forradalom, bejelentve az igényt a magas szintűen képzett szakemberek sokaságára. A kettő együttvéve jelenti az oktatás-nevelés perspektíváit. Csak korszerű, tartalmában megújított, de hosszabb távon bizonyos szerkezeti változásokkal is számoló közoktatás képes ezeknek a feladatoknak megfelelni. Egyre világosabb, hogy a munkaerő legfontosabb eleme, az ember felkészítése a társadalmi életre az iskolában kezdődik. A szocialista építőmunkában

való helytállás nagymértékben függ attól, mennyire korszerű általános műveltséggel és szakképzettséggel rendelkezik-e valaki, képessége tette-e az iskola újabb és újabb ismeretek befogadására. A legfontosabb kérdéseknél maradván említjük meg, hogy minden tanuló számára lehetővé kell tenni egyéni adottságai, képességei — vagy ahogy mondani szoktuk — tehetsége maximális kibontakoztatását. (A tehetség fogalmát nem a ma általános, leszükkített formájában értelmezzük.) Véleményünk szerint a jövő szocialista társadalmát az egyén egyre nagyobb, egyre tökéletesebb formában megvalósuló szabadsága jellemzi majd. A szabadságot sokoldalúan értelmezve, feltétlenül gondolkunk kell az egyén tehetségének maximális kibontakozására, a mind teljesebb önmegvalósítás fogalmára is.

A tudományos-technikai fejlődés, gazdasági céljaink egyre jobb megvalósítása feladatja a munkavégzésre fordított idő egy részét. Ismertet, hogy Szegeden is egyre több munkahelyen vezetik be a 44 órás munkahetét. A felszabaduló idő egy részét a műszaki fejlődés lekötő szakmai képzésére. Itt ismét visszakanyarodhatunk a munkásképzés és az iskolai munka összefüggéseire, és csupán arra hivatkozunk, hogy egyes iskolatípusok a jövőben színtereket teremtenek a munkaerő újra

A munkavégzés alól felszabaduló idő egy része feltétlenül az egyén rendelkezésére áll, pihenésre, szórakozásra stb. És itt jutunk el az iskolai nevelőmunka —

véleményünk szerint — legfontosabb feladataihoz: az ifjú generációkat önmagunkkal és a szocialista közösséggel szemben tartalmas, igényes életsemleltre kell felkészíteni. Általános, mert sok példával igazolható tény, hogy az életkörülmények fokozott javulását nem követi automatikusan az emberek szemléletmódjának szocialista átalakulása. Az iskolából kiindulva a közművelődési munka megújításán át a nagy tömegkommunikációs formákig sokat kell még tenni ahhoz, hogy a szocialista gondolkodásmód hazánkban általánossá váljék. Nem véletlenül említi a határozat, hogy a társadalmi életre való felkészítés még nagyon sok kívánnivalót támaszt az iskolai nevelőmunkában.

Az alkotó fantázia szűkítése jelenlétéről beszélünk az imént. Ezzel összefüggésben befejezül még egy igen lényeges gondolatokért említenek meg: a Központi Bizottság júniusi határozatában foglalt feladatok nem valósíthatók meg igazi szocialista demokrácia nélkül. Az iskolai élet demokratizmusa az alkotó kedv felszabadulását is jelenti. A szocialista demokratizmus felszabadultabb légköre kedvez céljainknak, közelebb visz jó megvalósulásukhoz. A társadalom kedvezően fogadta pártunk Központi Bizottságának állásfoglalását. Az eltelt néhány hónap bizonyította, hogy az ifjú generáció szocialista céljainkkal egyező oktatása-nevelése közügy lett hazánkban.

A megtartott alapszervezeti taggyűlések és tantestületi értekezletek a pedagógus társadalom jó hozzáállásáról tanúskodnak. A nagy feladatok végrehajtásához kellő energiákkal rendelkezünk. Ezt kell tovább megőrizni, hogy erőfeszítéseinket siker koronázza.

Szabó G. László, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője